

PAVOL ZEMKO

Stálo to za to!

Elektronická publikácia

Trnava, Ivona Matúšová, 2019

1.vydanie, 71 s.

ISBN 978 – 80 – 89979 – 17 - 92

Pán kanonik
Janko Kamenský
(1938 – 2019)

OSVIETENÝ PÁN KANONIK JÁN KAMENSKÝ

- Narodil sa 13. júna 1938 v Detvianskej Hute – Bratkovici
- pokrstený bol 16. júna 1938 v Detvianskej Hute kaplánom Jánom Lopatom (Ovšonka)
- 1945 – 49 päť tried ľudovej školy navštevoval v Detvianskej Hute – Bratkovici
- 1949 – 53 potom absolvoval meštiansku školu v Detvianskej hute (november 1952 mu operovali slepé črevo v Štátnej nemocnici Hnúšťa – Likier)
- 1953 – 56 pokračoval na Jedenásťročnej strednej škole v Lučenci, ktorú ukončil maturitnou skúškou
- 1956 – 58 pokračoval na Vyššej pedagogickej škole v Banskej Bystrici
(v tom čase bol 1. septembra 1957 na birmovke v Divíne, sviatosť birmovania mu vyslúžil rožňavský biskup Mons. Róbert Pobožný)
- Po skončení vysokej školy bol v septembri – októbri 1958 učiteľom na Osemročnej strednej škole v Senohrade
- 1958 – 60 absolvoval povinnú Základnú vojenskú službu v Kroměříži (počas nej bol v roku 1960 operovaný v Ústrednej vojenskej nemocnici v Prahe – Strešovicích)
- 1961 – 64 zastával post ekonóma ONV – plánovací odbor Zvolen
- 1964 – 69 bol znova učiteľom na Osemročnej strednej škole v Detvianskej Hute
- 1969 – 73 sa mu začala plniť túžba byť kňazom, ale socialistický režim mu to dovedy neumožňoval, a tak bol prijatý na Rímskokatolícku Cyrilometodskú bohosloveckú fakultu v Bratislave, po skončení ktorej bol vysvätený za kňaza 10. júna 1973
- od augusta 1973 do februára 1976 bol kaplánom v Bojniciach
- od marca 1976 do októbra 1978 správcom farnosti Kamenec pod Vtáčnikom

- od októbra 1978 do júla 1990 bol hospodárom Biskupského úradu Banská Bystrica
(tu sa stal assessorom – notárom a advokátom Diecézneho súdu Banská Bystrica)
- od augusta 1990 do júna 1991 bol dekanom a farárom Farnosti Banská Bystrica – mesto
- od júla 1991 do augusta 1998 bol farárom Farnosti Čierny Balog (a tu sa stal riaditeľom Pápežských misijných diel Banskobystrickej diecézy; tu bol 11. februára 1996 bol lúpežne prepadnutý)
- 1. septembra 1998 sa stáva už ako dôchodca duchovným správcom sestier: Spoločnosti dcér kresťanskej lásky sv. Vincenta de Paul – DKL, Marianum v Beluškých Slatinách ¹
- 6.januára 2018 ho banskobystrický diecézny biskup Mons. dr. Marián Chovanec vymenoval za honorárneho kanonika Banskobystrickej diecézy
- Zomrel 13.februára 2019 v Beluškých Slatinách – v 81.roku veku života a v 46.roku kňazstva
- Pochovaný bol 15.februára 2019 na cintoríne v Detvianskej Hute

2

¹ Porov. KAMENSKÝ, J. *Spomienky*. Martin: Beriss, 1999, 82 s. ISBN 80 – 85582 - 13 – 9.

GENEALÓGIA RODINY

Najstarším synom prastarého otca Martina Kamenského – Habarku bol Martin, nar. 1880. Jeho deti boli:

- Helena – vydatá na Dolnej Bratkovici u Olšiakov (Mičákovci)
- Emília – vydatá, ale bezdetná; bývali v Mlakárskom, potom dožila s manželom Štefanom na Komárne.
- Juraj – ich sused, bol krivý a mal štyri deti
- Mária – zomrela mladá
- Martin – priženil sa na Biele Vody
- Ján – ich najbližší sused. Keďže býval pod kaplnkou, mal prírmenie „od kríža“. Mal štyri deti

Potom, ako druhý, bol ich starý otec František, nar. 1882. Manželku mal zo Snôh: Gizela Hriňová (nar. 10.4.1889 – zom. 27.4. 1954). Mali dve deti: syna Jána (nar. 1909) a dcéru Annu (nar. 1914). Keď sa však starý otec v prvej svetovej vojne nevrátil zo srbského frontu, mladá vdova odišla aj s dievčaťom z Bratkovice do Dúbravice, kde predtým zomrela jej staršia sestra Mária. Keďže chýbalo vyhlásenie manžela za mŕtveho, nemohla sa vydať a po krátkom čase sa preto vrátila nazad. Až potom sa jej narodilo tretie dieťa, ale nosilo meno svojej matky – Helena Hriňová. To bola ich dobrá a vzácna tetka, ktorú mali veľmi radi. Narodená bola 4.2. 1926 a tragicky zomrela v roku kanonikových primícií (17.11.1973).

Dcéry v rodine Martina Kamenského boli tieto:

- Anna – vydala sa na Biele Vody (Smudovci)
- Katarína – vydala sa do Gibal'ov
- Magdaléna – vydala sa do Drugdov – Vojakovci

Ďalší syn Pavol Kamenský (1888 – 1965) bol tiež ich blízky sused. Jeho deti boli:

² Porov. <http://www.detvianskahuta.fara.sk/farnost/insignie-farnosti/>

- Pavol (1911 – 1984) – býval v Mlakárskom, potom žil a zomrel v Hriňovej; mal tri deti
- Martin (1913 – 1984) – býval na Bratkovici, na Mikuláške; mal tri deti
- Emília, vydatá Šuleková (1914 – 1994) – mala tri deti; bývali v Pálenici smerom na Čechánky
- Michal (1920 – 1996) – býval v Razdovciach; mal dve deti
- Štefan (1921) – býva na Bratkovici; má dve deti
- Mária, vydatá Machavová (1926) – býva na Štoliansku; mala tri deti, žijú dve

Posledný syn Martina Kamenského Ján zomrel ako vojak; nezvestný, počas prvej svetovej vojny, bol slobodný.

Po starej matke má pán kanonik pôvod v Snohách. Stadiaľ pochádzala jeho otcova matka. Ich rodina bola veľká, mala prímenie Piliar, celkom ich bolo dvanásť súrodencov:

- najstaršia bola Mária; Vvydala sa do Dúbravice pri Ponikách; bola Barjaková
- nasledovala ich stará mama.; vydala sa na Bratkovicu za starého otca Františka Kamenského do Habarkov; keď sa vrátil z Ameriky, vypukla prvá svetová vojna a musel narukovať; Posledná správa o ňom bola od kamarátov z roku 1916; padol na srbskom fronte
- ďalšia dcéra bola Helena; vydala sa na Štoliansko do Machavov (Jančíkovci); mala šesť detí
- potom nasledoval syn Martin; zomrel slobodný r. 1914
- syn Juraj sa odsťahoval a žil v Demandiciach; mal dve dcéry a jedna z nich je rehoľná sestra Mária Lucia Hriňová z rehole Notre Dame
- syn Štefan býval v Magure, medzi Snohami a Bielymi Vodami; mal tri deti
- ďalšia bola dcéra Marta; vydala sa do Malčekov v Hriňovej – Riečke; mala šesť detí
- syn Michal, birmovný otec kanonikovho otca, býval v Snohách, mal štyri deti
- dcéra Magdaléna sa vydala do Malatincov (Ondrášovci) v Hriňovej – Priehalina; mala tri deti
- ďalšia dcéra Katarína, vydatá Barjaková bývala v Lipovanoch pri Lučenci; mala syna, učiteľa

Matkina rodina pána kanonika (Nociarová) pochádza z osady Komárno. Prastarý otec Pavol Nociar (1.6.1836 – 20.9. 1873) pôsobil ako dedinský učiteľ, preto rodina mala prezývku „Rehtorovci“. Jeho syn Pavol (14.9. 1859 - 8.2. 1919) tiež pokračoval v „rehtorovaní“. Manželku mal z Látok – Mária Tisoňová (35.3. 1868 – 22.9. 1931). Mali šesť detí. Pochovaní sú v starom cintoríne v Detvianskej Hute. Na mieste ich hrobu je teraz pomník dcéry Emílie Kunštárovej a jej manžela. Najstarší z detí bol syn Pavol Nociar (24.11. 1889 – 14.12. 1961). Bol hluchonemý, žil u sestry Rozálie na Čechánkach a bol veľmi šikovný, pracovitý, telesne silný. Pochovaný je vedľa hrobu kanonikovej matky.

Druhá v poradí bola jeho stará mama Mária Nociarová (29.6. 1892 – 14.3. 1967). Bývala na Komárne. Vydala sa za Františka Nociara (17.12. 1886 – 25.7. 1916). Mali dve dcéry – Máriu a Helenu:

1. Mária (nar. 28.4. 1913 ešte žije v Detvianskej Hute) – vydatá Kubišová, na Dolnej Bratkovici. Manžel Ľudevít Kubiš (8.5. 1908 – 27.11. 1981). Svojho času bol aj richtárom v obci Detvianska Huta. Mali osem detí:

- Margita (12.3.1935) vydatá Kamenská. Žije v Detvianskej Hute. Je vdova. Má dve deti.
- Vojtech (11.4. 1936 - 4.6. 1964). Býval v Ružomberku a mal dve deti.
- Ján (19.10. 1937 – 20.7. 1956). Zomrel náhle po prvom ročníku štúdia na vysokej škole.
- Mária (20.12. 1940 – 4.2. 1941)
- Helena (19.4. 1942 – 20.11. 1980), vydatá Merčiaková, na Žabici. Mala päť detí.
- Mária (16.10. 1945), vydatá Kamenská. Býva v Detvianskej Hute a má dve dcéry.
- Ľudevít (14.5. 1945) – učiteľ v Detvianskej Hute, býva v Lome nad Rimavicou. Má dve deti.
- Viera (4.6. 1954) – učiteľka, vydatá Kršiaková. Býva v Hriňovej; má dve deti.

2. Helena (11.8.1914 – 23.12. 1963) – vydatá Kamenská na Hornej Bratkovici, matka p. kanonika. Manžel Ján Kamenský (19.6. 1909 – 30.4. 1982) – otec pána kanonika. Mali spolu päť detí:

- Mária (september – október 1933)

- Júlia (5.7. 1934 – 14.2.2013), vydatá s Rudolfom Vojenčiakom (21.8.1924 - 18.1.2014). Bývala na Bzovíku, mala 4 deti: Terézia (13.10.1957) vydatá za Dušana Bombalu (21.9.1956) a spolu majú dve deti: Peter (25.11.1978) s manželkou Dominikou (200.3.1983) a ich deti - Bohuslav (23.10.2012) a Miriam (28.12.2017); Dušan (21.2.1983) s manželkou Júliou (10.4.1992) majú syna Benjamína (13.8.2014) a dcéru Vivien (3.9.2016). A potom ešte tri deti mali: František (25.11.1958), Jana (11.2.1961) a Vladimír (13.8.1962).
- Ján (13.6. 1938 – 13.2.2019), kňaz - kanonik;
- Július (11.4. 1940 – 7.11. 2011), ženatý s Helenou rod. Malčekovou (18.7.1943). Býval v Nemčiciach pri Topoľčanoch. Mal tri deti – Róberta (19.4.1967), Ľubomíra (14.2.1969) a Petra (26.5.1972).
- Ing. Viliam (23.4. 1954), ženatý s Martou rod. Knižackou (26.9.1956). Býva v Nižnej na Orave. Majú spolu päť detí: Michala (9.8.1978) – manželka Lucia (2.11.1979) a syn Maximiliána Gerarda (18.2.2017), Jána (1.11.1979) – manželku Andreu (11.6.1980), Pavla (22.9.1982), Martu (24.7.1993) a Juraja (20.3.1998).

Tretí v rodine bol syn Ján Nociar (23.9. 1894 – 12.10. 1920). Zomrel slobodný, pochovaný bol pri rodičoch.

Štvrtá v rodine bola dcéra Rozália (3.9. 1897 – október 1970). Vydala sa na Čechánky za Ondreja Kučera (1986 – nezistené) mali tri deti:

- Ing. Ján Kučera, pochovaný v Banskej Bystrici
- Ondrej Kučera, učiteľ; pochovaný v Stožku
- Rozália Kvaková bývajúca v Stožku

Piate dieťa v rodine Nociarovej bola dcéra Emília (17.2. 1903 – 13.4. 1992) vydatá za Jána Kunštára (24.5. 1913 - 9.10. 1996). Bývali v Hámre, potom v Brezničke pri Poltári. Mali syna Jána (1933), ktorý býva v Čechách, blízko Karlových Varov.

Posledný bol syn Rudolf Nociar (13.10. 1906 – 4.10. 1976). Bol ženatý, manželkou mu bola Anna, rod. Kúkoľová (18.2. 1915 – 4.11. 1972) a mali spolu troch synov.

Celá Nociarová rodina je pochovaná na starom cintoríne v Detvianskej Hute (pri kostole), okrem posledného Rudolfa. Ten má hrob v Ipeľskom Potoku. Starý otec pána kanonika - František Nociar - tesne pred vypuknutím prvej svetovej vojny, ešte pred narodením jeho matky r. 1914, odišiel do Ameriky. Tam v r. 1916 tragicky zahynul v bani. Pri fáraní ho zabil elektrický prúd. Doma opatrovali fotografiu z jeho pohrebu. Až v sedemdesiatych rokoch, pán kanonik ako bohoslovec stretol krajana, Johna Šuleka, ktorý starého otca poznal, bol na jeho pohrebe a staral sa o jeho hrob. Stará mama sa potom už nevydala. Ako vdova sa sama trápila. Vychovala a vydala obe dcéry. Umrela na rakovinu. Bola to vzácna žena!

Rodinu a kraj preslávil najmladší člen tejto rodiny. Familiárne ho volali „ujček Rudo“.

Jeho otec Pavol Nociar 36 rokov pôsobil ako učiteľ v osade Komárno. Preto aj tá prezývka „do Rehtorov“. Najmladší syn Rudolf sa narodil 13. októbra 1906 v Komárne. Pokrstený bol v Detvianskej Hute. Mal pomerne veľké vzdelanie: šesť ročníkov rím. - kat. ľudovej školy a tri triedy meštianky – dve triedy absolvoval vo Zvolene a jednu v Kokave nad Rimavicou. Svoje učiteľské pôsobenie začal v roku 1922 na lazovskej škole doma na Komárne, kde odučil tri roky. V školskom roku 1925/26 učil na rím. – kat. ľudovej škole v Látkach, okres Lučenec. 1. októbra 1926 nastúpil na základnú vojenskú službu, ktorú konal do 30. marca 1927. Bol zaradený ako telefonista. V ďalšom školskom roku 1928/29 učil na rím. – kat. škole v Šoltýske, okres Tisovec. Posledných päť školských rokov 1929 – 1934 pôsobil ako učiteľ na škole Hradište – lazy, okres Lučenec. Tu sa aj oženil 21.11. 1932. Vzal si za manželku Annu rodenú Kúkol'ovú, nar. 18.2. 1925. Mali troch synov: Jozefa (22.3. 1934, žije v Modrom Kameni), Jána (8.2. 1937; žije v Divíne, okres Lučenec) a Františka (2.4. 1949, žije v Žiari nad Hronom). Rudolf Nociar r. 1973 urobil externú skúšku v Štátnom koedukačnom učiteľskom ústave v Lučenci. Katechetický kurz absolvoval v Žiline (5.10. – 14.12. 1933). Od 1. septembra 1934 pôsobil ako laický katechéta na školách: Ipeľ, Dobrý Potok, Mysliny, Chladná Studňa, Krná – Neklen, Ďubákovo, Polianky, Močiar, Mláky, Petrová, Hámor, Hrnčiarka. Z počiatočných rokov učiteľského pôsobenia treba ešte spomenúť jeho spoluprácu a osobné priateľstvo so zberateľom ľudovej piesne Karolom Plickom.

V rokoch Slovenského štátu bol členom HSL'S (1942 – 1944), zúčastnil sa aj SNP (28.9.- 1.11. 1944); počas tohto obdobia pomáhal politicky

perzekvovaným ľuďom. Napriek tomu, že celý život bol praktickým kresťanom, treba pripomenúť, že od 6.4. 1948 bol organizovaný v KSS. Aj naďalej však pôsobil ako laický katechéta katolíckeho náboženstva. Od r. 1950 to boli školy: Dobrý Potok, Ipeľ, Mysliny, Ďubákovo a Krná – Neklen. V tomto čase dostal aj ponuku zastávať funkciu okresného cirkevného tajomníka. Neprijal ju. Keď sa náboženské vyučovanie zredukovalo, zmenil zamestnanie. Ostal naďalej organistom, ale pôsobil ako technik Štátnych lesov. Z týchto rokov je známe jeho dlhoročné priateľstvo a vzájomná spolupráca s pánom farárom Jánom Kubusom zo Šoltýsky. Zomrel 4. októbra 1976 a pochovaný je v mieste svojho bydliska v Ipeľskom Potoku. Na sklonku svojho života sám urobil sumár svojho literárneho pôsobenia. Tak možno pomerne presne uviesť prehľad jeho príspevkov v týchto časopisoch:

- *Slovenské kvety* 1925, 1926, 1927
- *Pútnik* 1925, 1926, 1938
- *Chlieb* 1925
- *Slovenský ľud* 1925, 1926, 1927, 1930, 1934, 1935, 1936, 1937, 1938
- *Vesna* 1926, 1930
- *Slovák* 1926, 1927, 1930, 1932, 1934, 1938, 1939, 1940, 1941, 1942, 1943, 1944
- *Kráľovná sv. Ruženca* 1926, 1934, 1935, 1936
- *Zábavník* (vyd. Anton Šalát, farár v Hájníkoch) – zv. 24, 25, 26; veľa príspevkov, žartovných príbehov
- *Náš priateľ* 1930, 1932, 1934, 1935, 1937, 1938, 1940, 1941, 1942, 1943, 1944
- *Národný týždenník* 1932, 1936, 1937, 1938
- *Gemer – Malohont* 1932
- *Priateľ dietok* 1937
- *Kráľovná mája* 1938, 1939, 1940, 1941, 1943
- *Hlasy z domova a misíí* 1938, 1943
- *Svätá Rodina* 1938
- *Štúrov hlas* 1939, 1940, 1941, 1942, 1943, 1944 (v poslednom ročníku v čísle 7-18 veľmi pútavá reportáž Krížom – krážom po lazoch)
- *Gardista* 1940
- *Katolícke noviny* 1940, 1941
- *Roľnícke noviny* 1942, 1943

V rokoch 1945 - 60 sa s jeho príspevkami možno stretnúť v týchto periodikách: *Družstevný obzor*, *Pokrok*, *Ľudová tvorivosť*, *Smer*, *Pravda*, *Les*. Vo všetkých literárnych črtách a príspevkoch sa nachádza množstvo nárečových výrokov, zvykov, opisov, ktoré sú cenným dedičstvom a svedectvom života príslušnej doby.³

³ Porov. KAMENSKÝ, J. *Spomienky*. Martin: Beriss, 1999, 82 s. ISBN 80 – 85582 - 13 – 9.

**AJ PÁN KANONIK BOL PUBLIKAČNE ČINNÝ,
SVOJE PRÍSPEVKY UVEREJNIL V PERIODIKÁCH:**

- KATOLÍCKE NOVINY

- Homília na prvú adventnú nedeľu (cyklus B). In: *Katolícke noviny*, č. 48/84; 2.decembra 1984
- Homília. In: *Katolícke noviny*, č. 46/85; 17.novembra 1985
- Homília na 5. nedeľu v roku; In: *Katolícke noviny*, č. 6/86; 9. februára 1986
- Homília. In: *Katolícke noviny*, č. 27/86; 6.júla 1986
- Homília. In: *Katolícke noviny*, č. 33/86; 17.augusta 1986
- Homília. In: *Katolícke noviny*, č. 28/87; 12.júla 1987
- Októbrové zamyslenie nad výchovou. In: *Katolícke noviny*, č. 40/88; 2.októbra 1988
- Pred sto rokmi v Detvianskej Hute. In: *Katolícke noviny*, č. 33/89; 13.augusta 1989

- ROČENKA PÁPEŽSKÝCH MISIJNÝCH DIEL NA SLOVENSKU

- Znovu pokračujeme... In: *Ročenka Pápežských misijných diel na Slovensku, rok 1993*

- DUCHOVNÝ PASTIER

- Homília. Narodenie Pána – omša na úsvite. In: *Duchovný pastier*, roč. LXX, č. 10, december 1993

- Homília. Narodenie Pána – omša vo dne. In: *Duchovný pastier*, roč. LXX, č. 10, december 1993
- Homília. Nedeľa Svätej rodiny. In: *Duchovný pastier*, roč. LXX, č. 10, december 1993
- Homília. Silvester 1993. In: *Duchovný pastier*, roč. LXX, č. 10, december 1993
- Homília. Slávnosť Bohorodičky Panny Márie. In: *Duchovný pastier*, roč. LXX, č. 10, december 1993
- Homília. Druhá nedeľa po Narodení Pána. In: *Duchovný pastier*, roč. LXX, č. 10, december 1993
- Homília. Zjavenie Pána – slávnosť Troch kráľov. In: *Duchovný pastier*, roč. LXX, č. 10, december 1993
- Homília. Nedeľa Krstu Pána. In: *Duchovný pastier*, roč. LXX, č. 10, december 1993
- Kňaz rodoljub Peter Tomkuljak. In: *Duchovný pastier*, č. 5/ 1994

- HLASY Z DOMOVA A Z MISÍ

- Odhalenie pamätnej tabule P. Jurajovi Vojenčiakovi, SVD. In: *Hlasy z domova a z misií*, č. 12/2002

- SAMOSTATNE VYDANÉ PUBLIKÁCIE

- *Spomienky*. Martin: Beriss, 1999, 82 s. ISBN 80 – 85582 - 13 – 9.
- KAMENSKÝ, J. – TKÁČ, P. 2000. *Čo napísali dejiny o našej farnosti – Čierny Balog. Výber z farskej kroniky obce Čierny Balog*. Čierny Balog: Rím. kat. farský úrad, 2000.
- KAMENSKÝ, J. 2004. *Vianočné príbehy. Na spríjemnenie vianočných chvíľ*. Vianoce 2004, Pre vnútornú potrebu: Tretie nezmenené vydanie, 101 s.
- KAMENSKÝ, J. 2005. *Vianočné príbehy. Na spríjemnenie vianočných chvíľ*. Vianoce 2005, Pre vnútornú potrebu: Tretie nezmenené vydanie, 101 s.
- KAMENSKÝ, J. 2006. *Vianočné príbehy. Na spríjemnenie vianočných chvíľ*. Vianoce 2006, Pre vnútornú potrebu: Tretie nezmenené vydanie, 101 s.

- *Špeci – kecy Janka Kamenského alebo zjednodušená gramatika zbytočných slov (čo sa nepatrí vedieť)*. Trnava: Ivona Matúšová, 28 s.
- KAMENSKÝ, J. 2008. *Posielam pozdrav svoj rodnej kolíske*. Trnava: Ivona Matúšová, 2008, 8 s. ISBN 978 – 80 – 969930 – 0 – 0.

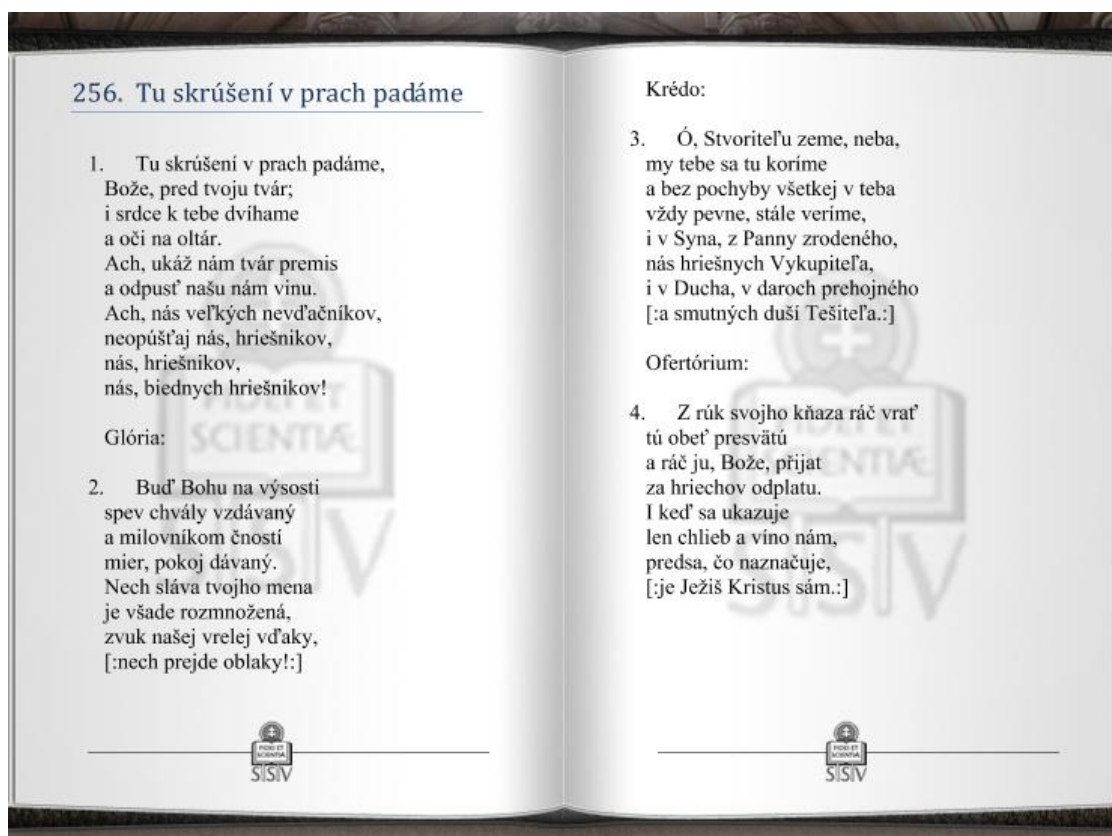
- ČLANKY A PUBLIKÁCIE O ŇOM

- Marianum opäť patrí Spoločnosti dcér kresťanskej lásky. 2002. In: *Obzor*, 17.decembra 2002, s. 5.
- Marianum opäť patrí Spoločnosti dcér kresťanskej lásky In: <https://mypovazska.sme.sk/c/1584960/marianum-opat-patri-spolocnosti-dcer-krestanskej-lasky.html>
- DACKO, J. 2003. Detsviansky križ v Belušských Slatinách. In: *Belušán*, roč. XXXVI, č. 5, december 2003, s. 3.
- KOLEKTÍV AUTOROV. 2004. *200.rokov farnosti Detsvianska Huta 1804 – 2004*, s. 30 - 31. Detsvianska Huta: Rímsko – katolícky farský úrad, 2004.
- DACKO, J. 2004. Muž modlitby a obety. In: *Belušán*, roč. XXXVII, č. 1, marec 2004, s. 5.
- ZEMKO, P. 2008. *Návraty*. Trnava: Ivona Matúšová, 2008, 12 s. ISBN 978 – 80 – 969930 – 2 – 4.
- ZEMKO, P. 2008. Janko náš, s. 9 - 10. In: *Ódy*. Trnava: Ivona Matúšová, 2008, 12 s. ISBN 978 – 80 – 969930 – 3 – 1.
- ZEMKO, P. 2008. Odbočka do Slatín, s. 10 - 11. In: *Ódy*. Trnava: Ivona Matúšová, 2008, 12 s. ISBN 978 – 80 – 969930 – 3 – 1.
- ZEMKO, P. 2008. Janko náš je milá kopa. In: *Špeci – kecy Janka Kamenského alebo zjednodušená gramatika zbytočných slov (čo sa nepatrí vedieť)*. Trnava: Ivona Matúšová, obálka vzadu.⁴
- ÁČOVÁ, B. – KAMENSKÁ, M. – KLEMENT, M. – MATÚŠOVÁ, I. – PARÁK, L. – ZEMKO, P. 2018. *Zavolajte mi*,

⁴ Porov. KAMENSKÝ, J. 1999. *Spomienky*. Martin: Beriss, 1999, 82 s. ISBN 80 – 85582 - 13 – 9.

prosím, pána kanonika. Trnava: Ivona Matúšová, 2018, 32 s. ISBN 978 – 80 – 89979 – 01 – 1.

OBLÚBENÁ PIESEŇ A BÁSEŇ PÁNA KANONIKA:

5

⁵ <http://www.nws.sk/ssv/JKS/index.php?page=344#>

Sanktus:

5. Presvätý, svätý, svätý,
je Boh náš Hospodin!
Tak svätou hrôzou jatý,
spieva ti Serafin.
Zem chváli teba, Kráľu,
česť tvory hlásajú,
jak svätí v nebi chválu
[:v svete ti vzdávajú.:]

Po pozdvihovaní:

6. Ráč, Otče, z nebies vysokosti
sem milostivo pozeráť,
od svojich dietok v dôvernosti
danú ti obeť ráč prijať.
Zhliadni na horkosť umučenia,
čo tvoj Syn pre nás podstúpil,
by od večného zatratenia
nás drahou smrťou vykúpil.

Prijímanie:

7. [:Jak smiem ísť k stolu tvojmu:]
hriechom poškrvnený?
[:Prihovor sa chorému.:]
bude uzdravený.
Ja svätou túžbou horím,
dnes schránkou tvojou byť,
[:keď tebe sa tu korím.:]
chcem, Pane, tebe žiť.

Požehnanie:

8. Už obeť predôstojnú
sme zbožne konali,
[:v nej Pánovu:]
moc hojnú a milosť poznali.
Ráč s nami útrpnosť mať,
ty, Otče milosti,
pre obeť túto ráč dať,
[:nám večné radosti.:]
nám večné radosti.

⁶ <http://www.nws.sk/ssv/JKS/index.php?page=344#>

KŇAZOVA MODLITBA V NEDELJU VEČER

Michel Quoist

Pane, dnes večer som sám.
Hlasy a zvuky z kostola pomaly tichnu.
Ľudia odišli a ja sa vraciam domov, sám.
Stretal som ľudí idúcich z prechádzky.
Prešiel som okolo kina, valil sa z neho dav.
Prešiel som okolo kaviarní,
kde si nedeľní hostia predlžovali radosť sviatočného dňa.
Videl som deti, hrajúce sa na chodníku,
deti, Pane, ktoré nikdy nebudú moje!

Tu som, Pane, sám. Desí ma ticho, samota ma ťaží...

Mám 35 rokov, Pane, mám telo ako druhí,
mám silné ruky na prácu, mám srdce stvorené pre lásku.
Všetko som ti obetoval, Pane.
Ty si všetko toto potreboval?
Ja som ti to všetko dal, no predsa mi je ťažko.

Ťažko je venovať ti vlastné telo,
keď ono sa chce venovať druhému.
Ťažko je milovať všetkých
a nevybrať si jedného.

Ťažko je stisnúť ruku
a nepodržať si ju.
Ťažko je vzbudiť lásku,
a len k tebe ju zacieliť.
Ťažko je byť sebe ničím,
a pre blížnych všetkým.
Ťažko je byť ako druhí, medzi nimi,
a byť celkom iný.
Ťažko je bez prestania sa dávať,
a nič nechcieť prijať.
Ťažko je vychádzať všetkým v ústrety,
kým niet nikoho, kto by šiel v ústrety mne.
Ťažko je znášať hriechy blížnych
bez možnosti odmietnuť ich niešť.
Ťažko je prijímať tajomstvá
bez práva zveriť ich druhému.
Ťažko je tiahnuť dopredu iných
a nemôcť ani na chvíľu nechať iných, aby mňa potiahli.
Ťažko je podopierať slabých bez opretia o silného.
Ťažko je byť sám, sám proti všetkým,
sám proti svetú, sám proti utrpeniu, smrti, hriechu.

Syn môj, nie si sám! Som s tebou, Ja som ty.
Potreboval som ľudskú prirodzenosť
na pokračovanie svojho vtelenia a vykúpenia.
Od večnosti som si ťa vyvolil. Potrebujem ťa.
Potrebujem tvoje ruky, aby pokračovali v žehnaní.
Potrebujem tvoje ústa, aby pokračovali v hlásaní.
Potrebujem tvoje telo, aby pokračovalo v utrpení.
Potrebujem tvoje srdce, aby pokračovalo v láske.
Potrebujem teba, aby si pokračoval vo vykúpení.
Syn môj, ostaň so mnou!

Tu som, Pane!
Tu je moje telo, tu je moje srdce, tu je moja duša.
Dopraj mi byť:
dosť veľkým, aby som objal celý svet,

dost' silným, aby som ho uniesol,
dost' čistým, aby som ho bez výhrady objal.

Daj, aby som bol miestom stretnutí,
a vždy len miestom prechodným,
cestou, ktorá sa vo mne nekončí,
lebo tam všetko smeruje k tebe.
Dnes večer, Pane, keď všetko zmĺklo,
keď cítim krutú tvrdosť samoty,
keď mi telo túži ukojiť hlad po rozkoši,
keď mi ľudia dušu hltajú
a ja nemám síl nasýtiť ich všetkých,
keď celý svet na moje plecia tlačí
váhou biedy a hriechu,
ja ti zasa opakujem svoje ÁNO.
Nie v záchvate smiechu,
ale zreteľne, vedome a pokorne,
sám pre tebou, Pane, v tichu večera.

Rímskokatolícka cirkev
Biskupstvo Banská Bystrica

Číslo: 12-2/2018

SLÁVNOSŤ ZJAVENIA PĀNA

Banská Bystrica, 6. január, A.D. 2018

Mons. Marián Chovanec, Banskobystrický diecézny biskup milovanému synovi, veľadôstojnému dekanovi Jánovi Kamenskému, duchovnému našej Banskobystrickej diecézy, vernému služobníkovi nášho Pána Ježiša Krista, príkladnému duchovnému pastierovi, mužovi modlitby udeľujem na základe kán. 509 CIC titul

HONORÁRNY KANONIK

pri príležitosti 80. narodenín a v duchu tradície Banskobystrického biskupstva. Toto vyznamenanie je naša vďačná pozornosť za vernú službu Božiemu ľudu a Katolíckej cirkvi.

S vďačnosťou ostáva a žehná Vás

ICLic. Peter Lupták
notár

Mons. Marián Chovanec
banskobystrický biskup

Najdôstojnejší pán
Kanonik
Ján Kamenský
Dom Sestier sv. Vincenta
Belušské Slatiny
018 61 Beluša

Nám. SNP 19, Banská Bystrica 975 90, tel.: 048/4720800, email: sekretar.bb@rcc.sk

PÁN BOH DOPRIAL PÁNU KANONIKOVI DOŽIŤ SA BIBLICKÝCH OSEMDESIAT ROKOV...

TÚŽIM DOŽIŤ OSEMDESIATKU...

to bolo zbožné pranie dp. Kamenského!

Začiatkom roku, 6 januára 2018, ho banskobystriický otec biskup Mons. Marián Chovanec menoal honorárnym kanonikom. Necítil sa hodným tohto titulu, s pokorou ho prijal a ďakoval. Kanonické insígnie mal na sebe v deň, keď ich dostal – zakúpila mu ich p. Ivonka Matúšová. Odfotil sa a odložil ich.

Veľmi túžil osláviť 80 - tku s kňazmi dekanátu na rekolekciách v Belušských Slatinách. Snažil sa presadiť, aby sa tak stalo hneď začiatkom roka. Ale pán dekan, Mons. Michal Keblušek z Púchova nepovolil - „oslava bude na rekolekciách v júni“. „A keď nedožijem?“ „Tak 80 - tku osláviš v nebi.“ Poslúchol. Blížil sa jún 2018. Rekolekcie boli ohlásené do Belušských Slatín. Kupovali sme, plánovali, chystali, zdobili miestnosť, chystali predjedlo, obed, ovocné misy, zákusky, dary... Po sv.omši boli gratulácie. V mene otca biskupa, Mons. Tomáša Galisa blahoželal jeho generálny vikár - Mons. Marek Hriadel' a potom všetci prítomní kňazi. Spoločenstvo bolo milé, spokojné, pán kanonik si to užíval. Pri odchode mu generálny vikár povedal: “To boli kňazské rekolekcie.“ Často si toto vyznačenie pripomínal.

Blahoželali mu aj všetci civilní zamestnanci Charitného domova. Priniesli tortu, na ktorej bol úryvok žalmu - Čím sa odvd'ačím Pánovi za všetko, čo mi dal... A zapálili aj ohňostroj. Zamestnanci boli poctení, že s oslávencom obedovali za jedným stolom v slávnostne pripravenej miestnosti.

Sestry komunity tiež blahoželali a pripravili kultúrny program, spolu s duchovným - dp. Jozefom Bahníkom. Boli to básne, piesne, zborový spev „charitného zboru“ a súťaž Milionár. Jediným súťažiacim a výhercom bol oslávenec. Na oslave bol prítomný aj páter Leopold, mladoboleslavský dekan, dlhoročný priateľ dôstojného pána a sestier.

Z Čiech prišla aj rodina z Pardubíc, priniesli veľký medovníkový domček ako z rozprávky. A prišli ešte mnohí gratulanti.

Pán kanonik žiaril šťastím, že mu Pán Boh doprial dožiť sa tohto jubilea.

Čas plynul, spomienky zostali, oprašovali sa, zdravotný stav vsdp. Kamenského sa postupne menil. Od 30.9.2018 musel byť hospitalizovaný na internom oddelení nemocnice v Považskej Bystrici a následne na doliečovacom oddelení v Ilave. Denne ho sestry aj kňazi navštevovali, prinášali Eucharistického Krista, povzbudzovali...

2.novembra 2018 sa dočkal a vrátil sa domov. Nie celkom vyliečený, ale BOL DOMA. Vo svojej izbe, vo svojej posteli. V ten deň odpoľudnia bol na invalidnom vozíku pred oltárom, kde koncebroval svoju poslednú sv. omšu v tomto živote.

Pokiaľ mu to zdravotný stav dovoľoval, modlil sa breviár, ruženec, čítal Katolícke noviny, Katolícky týdeník, Duchovný pastier, lúštil krížovky. Zopár dní dokonca vyrábal jeho povestné „stojančeky“ zo starých pohľadníc. Lepil, strihal, tešil sa. Unavovalo ho to, ale bol rád, že tým spraví radosť deťom i dospelým. Chôdze už nebol schopný. Spočiatku sám vstal z postele, presadol do toaletného kresla alebo s barlou a s pomocou prešiel pár krokov.

Veľmi sa tešil, že na TV LUX bude dokument o farnosti Detvianska Huta. Čakal na vozíku pred televízorom. Tešil sa, keď videl hutiansky kostol, krojovanú mládež, betlehemcov.

O nejaký čas bola vo Vatikánskom rozhlase zmienka, že betlehemci z Huty boli u Sv. Otca. Dp. Bahník mu to nahral a pustil na počúvanie. Aký len bol šťastný! Odvtedy nám stále rozprával, koľko betlehemcov bolo v jeho mladosti na Hute, koľko na Látkach, aké to bolo... Až sme to vedeli naspamäť. Raz sa mu o tom v noci snívalo. Ráno bol šťastný i smutný. Lebo vo sne boli betlehemci u Sv. Otca a nakoniec mu dali 2 m dlhú klobásu. Dôstojný pán dostal na ňu chuť, išiel si vraj vziať a to bola čokoláda! A on fakt v noci vstal z postele a čo bolo na stole to vzal a zjedol - a to boli čokoládové vianočné kolekcie. Ráno na stole boli len kúsky staniolu. To bola radosť, žiariace oči, keď sme mu na raňajky rýchlo ohriali klobásu! Zjedol ju s chuťou celú!

Živo sa zaujímal o život Cirkvi, čo sa deje v Ríme, na Slovensku, ako sa majú sestričky...

Spočiatku sme dôstojného pána krmili, lebo sám nebol schopný sa najesť. Ako sa blížili Vianoce, posadzovali sme ho ku stolu a nabádali jesť samostatne. Aby to zvládol do Vianoc. Zvládol to. Na Štedrú večeru bol na vozíku v hosťovskej miestnosti spolu s našim duchovným a pekne sám jedol. Potom čas strávil spolu so sestričkami - kde „robil program“ - spomínal na Vianoce v mladosti, doma, najviac na betlehemcov. Bolo to milé stretnutie.

V poslednom čase ho trápila pamäť a dezorientácia. Hneď ráno sme mu nahlásili dátum, aký je deň, ktorý svätý má sviatok, prípadne sme mu nalistovali strany v breviári. Raz aj zabudol, že nevládze chodiť a sám v noci s barlou prešiel cez dve miestnosti do WC. Vrátiť sa už nevládal, odviezli sme ho na vozíku.

Spával dosť aj cez deň, v noci málo. Aj si vzdychol, že „je to nuda“. Vtedy prišiel na pomoc dp. Bahník a spoločne sa modlili, čítali a rozhovorom nudu zahnali.

Dokonca i pani holička prišla osobne za svojim stálym zákazníkom - 12.12. Ako dp. Hovorieval - „zmieril sa s úhlavným nepriateľom“.

Ešte, keď prišiel z nemocnice, okrem iných ho navštívil MUDr. Lacko S., veľmi dobrý známy mladý lekár. Priniesol mu Nutridrink - obľúbenej čokoládovej chuti. To sme využili aj v posledných dňoch, keď už nechcel jesť, že sme mu ponúkli „to čokoládové od Lacka“ a celú fľašku vtedy na jeden raz vypil. Mal rôzne chute. Napr. kurací vývar, krupicovú kašu, huspeninu, ale aj pivo. Hovoril, že kuchárky tak dobre v kláštore varia, že nemôže zomrieť, prišiel by o dobré jedlo. „Chcú ma vykrmieť a predať!“ - hovoril.

Raz nás privítal s tým, že treba vyriešiť tú kauzu. „Akú?“ - „Tú z Evanjelia.“ - Práve bolo... Herodes sa Jána bál a predsa ho rád počúval.. . - „Ako to vyriešite, dôstojný pán?“ - „Neuškodiť, neublížiť!“ - a bolo po kauze.

Navštevovali ho mnohí kňazi, pre ktorých bol spovedníkom, starším bratom, radcom... Najviac ale P. Ján Kapistrán Lazový OFM. Keď ho dp. prosil, aby prišiel, páter uháňal autom po diaľnici z Bratislavy.

Zdravotný stav sa viac zhoršoval od konca januára 2019. Bol aj na vyšetrení v nemocnici v Považskej Bystrici, ale ostať ležať tam nechcel. Vedel o svojom vážnom stave a chcel byť len doma. Občas mal aj stavy, keď chcel, aby sme mu obliekli rímsku košeľu, lebo ide na Hutu, kde bude o 14⁰⁰ pochovávať. Po rôznych dohadoch, keď sme mu nechceli vyhovieť povedal: “To nie je možné, že sestry nechcú pochovať svojho kňaza!”

Posledný týždeň komunikoval menej a potichu. Nevládal si už sadnúť, ani s pomocou. Ťažko sa mu dýchalo, viac spal, nejedol, len pil alebo sme mu len ovlažovali pery. Modlil sa pri ňom dp. Bahník a sestričky.

V predposlednú noc opakoval „ľútosť, ľútosť,..“ a latinsky vyslovoval slová absolúcia. Dp. Bahník mu vyslúžil sv. sviatosti, udelil absolúciu. Upokojil sa.

Posledný deň svojho pozemského života len ticho ležal, spal, nereagoval ani na otáčanie pri prebaľovaní, ani na bolesť. Modlili sme sa pri ňom, zvlažovali pery.

V noci 13.2.2019 o 00⁴⁵ hod potichu v spánku naposledy vydýchol a odovzdal svoju dušu Pánovi.

Ráno, po 8⁰⁰ hod prišla pohrebná služba. Rozlúčili sme sa... Na druhý deň ráno už telesná schránka dôstojného pána putovala smerom na Detviansku Hutu, do rodného kraja. Podľa prania auto išlo aj cez Bratkovicu, kde práve vtedy vyzvávali zvony.

Hrob mal už prichystaný, všetko zabezpečené, len aby sme mali čo najmenej starostí. Aj oblečenie bolo prichystané - primičný ornát a albu, čo tetka na primície vyšívala. Mokašiny, ktoré sme mu ledva obuli. Kanonické insígnie ostali v skrini. Chcel ostať skromný. Ani jamu nechcel mať vystlanú bielou látkou, ako by sa to patrilo kňazovi.

A na kar - „pripravte údenú šunku s chrenom“ - v Beluškých Slatinách sme ju mali v nedeľu, 17.2.2019, na večeru, na Vaše prianie, páňko a spomínali sme....

Sme vd'áčné Pánovi za roky pôsobenia dp. Kamenského v našej komunite v Beluškých Slatinách. Za všetky odslúžené sv. omše, vyslúžené sviatosti, homílie, ponaučenia...

Za všetky služby preukázané našej komunite i celej Cirkvi. Za všetky ušité liturgické rúcha, ornáty, pluviále, štóly, pally, kalichové prádlo, oltárne plachty...

Za zošívané krabičky, stojančeky... za dary pre novokňazov... ťažko všetko vypísať.

Ostane nám v pamäti múdry, zbožný kňaz, mariánsky ctiteľ, inteligentný človek, ktorý vedel citlivo zareagovať, aby človeku neublížil, neponížil ho.

Sr. Monika Siváčková, DKL
Belušké Slatiny 15.2.2019

Vsdp. pán kanonik, dekan – farár, assessor !

Priblížil sa deň Vašich 80 narodenín,
prišli sme k Vám so srdečným pozdravením.

Pán Boh Vás žehnaj v kruhu našom
a pomáhaj vždy vo všetkom.

Vy mu ďakujete za dar života,
ktorý Vám dopriala Božia dobrota.

Za rodičov, za sv. krst, za sviatosti,
za dar kňazstva a za všetky milosti.

Tiež za ťažkosti, ktoré ste pretrpeli,
ale aj radostné chvíle, ktoré ste prežívali.

Za všetko vyslovujete *Te Deum* a *Magnifikat*,

Panne Márii ďakujete na 1000 krát.

Chváľte Pána Boha už 80 rokov,

či by ste vedeli povedať, koľko ste urobili krokov ?

Anjeli to spočítali a Pánu Bohu odovzdali:

„Toto je Tvoj milovaný kňaz,

ktorý s bolesťou pracuje v Slatinách.

Koľko hriešnikov s Pánom Bohom zmieril,

koľko sv. omší odslúžil,

koľko sv. prijímaní podal,

koľkých zaopatril a koľkých pochoval.“

Za všetko Vám poďakovanie vyjadrujeme

a do ďalších 80 rokov Božie požehnanie zvolávame,

aby ste vládali kráčať životom,

Pán Boh a nebeská Matka nech žehná Vaším krokom,

by ste žili mnohé chvíle krásne,

v ich požehnaní spokojné a šťastné.

Ďakujeme Vám, že nám tak verne slúžite

a čím sme Vás zarmútili, prosíme Vás, to nám odpustite.

Za všetko vyslovujeme veľké Pán Boh zaplat' a v nebi bohato odplatiť.

Pochválený buď Ježiš Kristus !

Sr. Mária Veronika Rosenbergová, DKL
13.júna 2018, Belušké Slatiny

PÁN KANONIK ZOMREL V OSEMDESIATOMPRVOM ROKU VEKU ŽIVOTA A V ŠTYRIDSIATOMŠIESTOM ROKU KŇAZSTVA

- POHREBNÉ PRÍHOVORY

Drahí otcovia biskupi, kňazi, rehoľné sestry a bratia, rodina, príbuzní a priatelia, všetci ktorí ste tu dnes s nami!

Mám v duši bolesť, no mám v duši aj radosť.

Ján Kamenský bol kňazom, človekom, mojim strýkom, vždy ľudským a obetavým, ochotným, štedrým a ústretovým, poctivým a svedomitým, nielen vo svojej kňazskej službe. Človek s nesmiernym zmyslom pre spravodlivosť.

Humorom rozosmial, radou potešil, vždy prijal a vypočul. Mám preto naozaj úprimnú radosť, že tu bol.

V posledných dňoch svojho života strýko odchádzal pokojne a spokojne, zmierený a pripravený vstúpiť do večnosti.

V mene jeho brata Viliama a celej rodiny sa chcem osobitne poďakovať sestrám, dcéram kresťanskej lásky sv. Vincenta z Beluškých Slatín, kde viac než 20 rokov pôsobil a slúžil a ktoré sa v posledných dňoch jeho života oňho príkladne a s veľkou láskou starali.

Ďakujem tiež biskupskému úradu v Banskej Bystrici a Žiline, farskému úradu a obci Detvianska Huta, za dôstojnú rozlúčku.

Poďakovať chcem aj Vám všetkým, ktorí ste sa s ním prišli dnes rozlúčiť, ale aj tým ktorí ho dnes odprevádzajú z diaľky myšlienkami, lebo tu nemôžu byť s nami.

Nech náš Pán prijme jeho dušu!

Mgr. Ján Kamenský

Detvianska Huta, 15.2.2019

- SPOMIENKY OLTÁRNYCH SPOLUBRATOV

Nedaj Bože, aby sme zistili, kto nám chýba, až keď ho tu nebudeme mať!

Pokorný, zbožný a plný úcty k Panne Márii – tak by som charakterizoval dnes už zomrelého Janka Kamenského, vzácneho kňaza, priateľa a človeka so srdcom na dlani a s bážňou pred Bohom. Bolo mi cťou ho spoznať a tešiť sa z jeho prítomnosti. Janko, ďakujeme za všetko!

František Galvánek, nemocničný duchovný v Považskej Bystrici,

18.februára 2019

Janka Kamenského som poznal vyše pätnásť rokov. Kedykoľvek som prišiel do Slatín, vždy mal pre mňa čas, vľúdne i vtipné slovo, rady, darček v podobe liturgických vecí. Skutočný – nie len kňazský – priateľ, veľký človek.

Peter Augustín Kerak, farár v Melči, ČR

18.februára 2019

NEZABUDNIME SA ZA PÁNA KANONIKA MODLIŤ!

V týždenníku evanjelikov na Slovensku z 18. marca 1999 som našiel článok o *dokonalom farárovi – kazateľovi*, ktorý by mal mať tieto vlastnosti:

- hlása Božie slovo desať minút, ani menej ani viac
- zavrhuje hriech
- pracuje od ôsmej hodine ráno do polnoci
- zarába okolo šesťdesiat dolárov týždenne, z ktorých päťdesiat dáva na chudobných
- vozí sa na dobrom aute
- má dvadsaťosem rokov, alebo aspoň tridsaťročnú prax hlásateľa za sebou
- je úžasný, jemný a pekný
- úplne sa odovzdáva ľuďom, ale nikdy a príliš sa s niekým nezblíži, lebo inak by ho kritizovali
- hovorí odvážne o sociálnych otázkach, ale nikdy sa nemôže miešať do politiky
- má horlivú túžbu pracovať s mládežou a pritom trávi všetok svoj čas aj v práci so staršími
- denne urobí pätnásť telefonátov do rodín, navštevuje osamelých a chorých, všetok svoj čas trávi evanjelizovaním tých, čo nepatria do Cirkvi a pritom je vždy vo svojej kancelárii, keď ho tam hľadajú.⁷

... a nášmu Jankovi, pánu kanonikovi, sa to snád' podľa môjho ľudského úsudku počas jeho bohatého *biblického* života podarilo, a preto sa za neho nezabudnime vždy pekne pomodliť: *Requiescat in pace!*

⁷ Porov. O dokonalom kazateľovi. 1999. Evanjelický posol spod Tatier. Týždenník evanjelikov a. v. na Slovensku, roč. 89, č. 11, 18. 3. 1999, s. 4. In: ZAŤKO, M. 2000. *Z chalúpký na Úvetrí*. Martin: Rím. kat. dekanický úrad Martin v spolupráci s firmou Beriss Martin, 2000, 160 s. ISBN 80 – 85582 – 12 – 0.

O vašu modlitbu prosí

+ vsdp. Ján Kamenský

(13.6.1938 Detvianska Huta – Bratkovica

13.2.2019 Belušké Slatiny – Marianum),

banskobystrický honorárny kanonik

a duchovný u sestier vincentiek

v Beluškých Slatinách.

R.I.P.

V duchu kresťanskej nádeje na vzkriesenie
a s prosbou o modlitbu oznamujeme,
že honorárny kanonik

Vsdp. Ján KAMENSKÝ

zaopatrený sviatosťami
odovzdal svoju dušu Stvoriteľovi,

dňa 13. februára 2019 v 81. roku života a 46. roku kňazstva.

**Svätá omša spojená s pohrebnými obradmi bude v piatok 15. februára 2019 o 10.00 h
vo Farskom kostole Nanebovzatia Panny Márie v Detvianskej Hute, kde bude aj pochovaný.**

R. I. P.

Spoločnosť dcér Kresťanskej lásky sv. Vincenta de Paul, Belušké Slatiny

Narodený: 13.6.1938 v Detvianskej Hute
Ordinovaný: 10.6.1973 v Bratislave

Pôsobiská:

1973 – kaplán Bojnice

1976 – farský administrátor Kamenec pod Vtáčnikom

1978 – hospodár, ceremoniár Biskupský úrad Banská Bystrica

1990 – notár, advokát Diecézny cirkevný súd

1990 – farár, dekan Banská Bystrica

1991 – farár Čierny Balog

1993 – riaditeľ Pápežské misijné diela, Banská Bystrica

1998 – na dôchodku

1998 – dôchodca - duchovná služba Dom sestier sv. Vincenta,
Belušké Slatiny

1999 – pastoračná služba Nápravno-výchovný ústav, Ilava

2018 – honorárny kanonik

**Sr. Mária Veronika
Rosenbergová DKL
(1930 – 2019)**

Narodila sa 14.11.1930 v Prochote, okr. Žiar nad Hronom. Rodičia boli zbožní. Otec bol šikovný a zručný, vedel si poradiť s rôznymi prácami. Raz jej povedal: "Ja by som ťa dal do kláštora, ale si ešte mladá a máš čas. Keď vo

vojne vyhrá Hitler, on všetko vymýti, kláštory nebudú, ani kňazi nebudú. Keď zvíťazí Rus, tiež nebudú kláštory, lebo hmota bude Bohom. Takže nad tým ešte nerozmýšľaj, ešte máš čas."

Mala sedem súrodencov. Kandidátkou bola v Banskej Bystrici pod vedením s. Filomény Palkovičovej v rokoch 1946 - 1948. Postulantúru absolvovala v Trenčíne v ošetrovateľskej škole 1948 - 1950. V seminári mala kvôli komunistickej diktatúre noviciát len od 17. júla do 14. novembra 1950 v Ladcoch. Po rýchlej obliečke bola v komunitách - v Charite v Ivanke pri Nitre, Rúbani, Hodochoch, Brehove a od roku 1998 v Beluškých Slatinách.

Veľmi milovala Pána Boha, Pannu Máriu, spolusestry, bola šťastná vo svojom povolání. Rada sa modlila, zvlášť za Sv. Otca, kňazov, povolania, spolusestry, príbuzných a na rôzne aktuálne úmysly Cirkvi a sveta.

Táto jej láska a vďačnosť sa odrážala v jej básňach a príhovoroch, ktoré skladala a prednášala pri každej nožnej príležitosti. Žiadna oslava a spomienka sa nezaobišla bez básne prednesenej sestrou Máriou.

V Beluškých Slatinách sa venovala šitiu a vyšívaniu liturgických rúch, omšových kňazských štól a kostolného prádla, ale aj starých a zreparovaných, a to všetko spolu s vdp. Jánom Kamenským, ktorý ju predišiel do večnosti cca pred mesiacom – 13.februára 2019. Pripomínať nám ich oboch budú rôzne vyšívané dečky, zošívané krabičky, veľkonočné vajíčka.

Mnohí kňazi sú jej vďační za jej modlitby a povzbudivé slová. Ako aj sestry slatinskej komunity si pamätajú jej verné prichádzanie na oddelenie, kde sa s ostatnými chorými sestrami modlila zvlášť Ruženec sv. Pátra Pia a iné modlitby na aktuálne úmysly. Sama bola chorá a trpela, ale láska k Bohu, Cirkvi, sestrám a príbuzným ju nenechala nečinnou.

Zomrela 14.marca 2019 v Beluškých Slatinách a následne bola pochovaná na cintoríne v Ladcoch 18.marca 2019 vdp. P. Jozefom Garajom, CM za účasti ostatných ôsmich kňazov: Jozefa Bahníka – duchovného sestier v Beluškých Slatinách, Františka Galvánka – nemocničného duchovného v Považskej Bystrici, Ladislava Deseta – farára z Dolných Plachtiniec, Miroslava Piláta – farára v Prochote, Pavla Turzu – farára v Beluši, Pavla Vaňu – farára v Meleku, Pavla Zemka – farára v Kátlovciach a Jána Zichu – honorárneho dekana z Beluškých Slatín.

Veronika Mária Rosenbergová

Ladce, 18.marca 2019

Pánu Bohu sa zapáčila,
k vstupu do kláštora v Banskej Bystrici sa odhodlala;
doma u Holubov všetkých vybozkávala
a s bratom doprevádzaná
sa na celý život k vincentkám zasvätila!

V reholi Pánu Bohu i Katolíckej cirkvi verne slúžila,
pre Božie kráľovstvo odovzdane pracovala
a svoju rodinu a známych modlitbou a obetou sprevádzala.

K tomu i svoje dary využila –
vyšila, zašila, prešila i všeličo ušila;
básničku ochotne napísala;
od humoru a dobrej nálady sa nikdy neodťahovala;
úlohu *učňa* od pána kanonika Kamenského v Beluškých Slatinách
pokorne prijala a mesiac po ňom sa za ním do neba ponáhľala!

Na odchod do neba sa dobre pripravila,
všetkým odpustila a s úsmevom na tvári spokojne svoju dušu
Stvoriteľovi odovzdala.

Veronika!
Ako si tu na zemi Ježišovi Kristovi na svojej životnej krížovej ceste
od svätého krstu slúžila,
nech si ťa v nebi sv. Veronika zastáva!

Mária!

S rehoľným menom si sa od svojej *hektickej* obliečky stotožnila,
tvoja i naša Nebeská Matka nech sa za teba u Pána Ježiša prihovára!

Drahá sestrička!

Dobrý Pán Boh nech si vás v nebi na správnom mieste usporiada!

Pán Boh vám za všetko zaplatí!

†

O vašu modlitbu prosí

Sr. Mária Veronika Rosenbergová,
rodáčka z Prochota,
ktorá zomrela 14.marca 2019
v Beluškých Slatinách
v 88.roku života
a 69.roku rehoľných sľubov
v Kongregácii Dcér kresťanskej lásky.
Sv. Lujza a sv. Vincent,
orodujte za jej nesmrteľnú dušu!

2/2019

„Ja som vzkriesenie a život.
Kto verí vo mňa, bude žiť, aj keď umrie...”

(Jn 11, 25)

Pán a Darca života povolal do večnosti

sestru **Máriu Veroniku Rosenbergovú**
dcéru kresťanskej lásky.

Zomrela 14. marca 2019 v Beluškých Slatinách, v **88.** roku života
a **69.** roku služby Bohu a blížnym vo svätom povolaní.

**Posledná rozlúčka so zosnulou bude v pondelok
18. marca 2019 sv. omšou o 12.00 h.**

v Kostole Božieho milosrdenstva v Ladcoch.

Po nej budú pohrebné obrady na cintoríne v Ladcoch.

PROSÍME, ABY STE PAMÄTALI NA ŇU V MODLITBÁCH
A PRI NAJSVÄTEJŠEJ OBETI.

Requiescat in pace!

Spoločnosť Dcér kresťanskej lásky sv. Vincenta de Paul
Nitra, Oravská 10

PRÍLOHA

Špeci – kecy Janka Kamenského

alebo

**Zjednodušená gramatika zbytočných slov
/čo sa nepatrí nevedieť/**

**uverejnené na vlnách
Rádia REVEJÁN**

Špeciálna edícia pre Šibkov
Zostavil Dr.HC AK Pavol Zemko, Dr.J. a Tušma, spol. s r.o.

1.Zvolania, vzdychy

- *Och, sedem nôh!* /preto sedem, lebo na osem nôh sa mi nechce čistiť topánky/
- *Ó, Mein Papa, kto spapá! Ja nie!*
- *Ja sa zmyslím!* /nesmie sa povedať: Ja sa zjančím!/
- *Táto krása dojme aj prasa!* /znehodnotená poézia- namiesto prasa sa povie koňa!/
- *Vy banda nepomodlená!*
- *Ty taký a taký, čo ťa doma nechcú, že nemá pes kde spávať!*
- *Čakám už pol večnosti!* /nie celú večnosť!/
- *Na to by ťa bolo! Hlavu pod motor- to nie! Ja by dal! Už mám vyhlíadnutú, čiu!*
- *Ešte som v živote taký blud nepočul: Za živa pôjdeš do pekla!* /dogmatický blud – do pekla sa ide po smrti/
- *Udelím Nobelovu cenu za výkon:rozštvrtiť na tri polovice.*
- *Nech žije, kto ovocenku pije!* /prípítok/
- *Tolko pijem, až sa o chvíľu rozlejem!*
- *Dobrô!* /výraz spokojnosti/
- *Mňau!* /výraz najvyššej spokojnosti – pri jedle/
- *Konečne sobota!* – bude. /každodenný ranný pozdrav/
- *Jemne, jemne, mne, mne ...Mne? A tebe nič?*
- *Pánčatká, čo ani kosiť za rána nevedia!*
- *Čo sa tak podozrivo na mňa dívaš? Ved' som ti nič dobré neurobil!*
 - S vami sa dať do spolku! No a čo, veď aj Pán Boh oľutoval, že stvoril človeka! Radšej neskoro, ako nikdy!
 - Som vždy vážny ako prasa vo fúriku. Prečo? Lebo sa vezie a druhý ho musí tlačiť.../ v éteri na Rádiu Lumen 25.3.2005/
 - Non dictur Gloria Patri!

- A či stačím? – nestačím!
- A či chcem? – nechcem!
- A či vládzem? – nevládzem!
- A či môžem? – nemôžem!
- A či musím? – MUSÍM !

2. Pozdravy

- *Pokoj a bratská láska nie je medzi nami!*
- *Pokoj a bratská láska bude medzi nami!*
- *Zlé ráno /alebo chuť – podľa situácie/ vám neprajem !*
- *Bolo by dôstojné zdvihnúť kotvy a odplávať ! /rozlúčka/*
- *Hotuj dušu k odchodu! Kto mi to povedá? Chce ruku hor zdvihnúť, ale sa mu nechce! Darebák mizerný!*
- *Keď chcem ako slušný človek odísť, pýtam si povolenie ako na vojne: Dovoľte mi odísť! Odpoveď: Vypadněte, vypaňte se, pakuňte se aneb zústaňte!*
- *Pozdrav pri lúčení: Polepšite sa! Ešte dnes!/Vhodné je pridať záverečné vysokopolitické slovo./*
- *Čaj! /=čaju/ Nehovorí sa čaj, ale kakao! Namiesto čaju mám radšej kakao!*

3. Porekadlá

- *Zapri v sebe pokoru, nech trpí to hriešne telo !*
- *Aj sprostosť je Boží dar. Tebe sa ho ušlo neúrekom!*
- *Kvôli spoločnosti sa aj františkán oženil.*
- *Nie je umenie človeka sfúknuť, ale vysokokvalitne sfúknuť! Každý musí uznať, že najlepší na to som ja!*

- *Telocvičné úkony: upažiť, predpažiť, vzpažiť, zapažiť, pripažiť. Nový telocvičný úkon: podpažiť. /Ten, kto zomrie, pôjde pod pažiť./*

4. Identifikačné prirovnania

Na identifikáciu osôb sa používajú primerané a výstižné prirovnania, aby bolo jasné, o koho ide /najmä u sestričiek/:

Marta Koliečková – Marta Kuchynská

Katarína Rímska – Katarína Trnavská

Mária Major – Mária Minor

Paca – Paciencia

Tekla – utiekla z pekla

Nonata – Nenarodená

Renáta – Znovuzrodená

Sestra Labouré – Tovaryš

Sestra Mária – učeň

Moje dvojča - P. Vladimír Kasan

Moje trojča – vdp. Róbert Krajčík

Moje štvorča – vdp. Pavol Zemko

5. Tituly,rády,prezývky

-Najvyššia odmena pre kuchárky : *Rád zlatej varešky.*

-*Volám sa Kamenský, nie Komenský, a kamene sú moji súkmeňovci.*

-Všeobecné tituly:

Velké zvíře - biskup, opát

Vaša Existencia - oslovenie vzácných ľudí

Kňazúri - kňazi

Sojky - sestričky DKL, lebo sú modré

Najzbožnejší národ- bohoslovci- veľmi sa chránia hriechu, za mojich čias sa im nezapočítalo za hriech, keď kdesi na fare ukradli knihu- bola to zásluha /v komunizme bol nedostatok náboženskej literatúry/

Hád'atká- miništranti

Banda nemodlená- veriaci

Kámoškovia- priatelia

Heretik- udeľujem namiesto doktorátu zaslúžilým kámoškom

Staré kôrky- staré ženy

Chichotavec smiešny- ten, kto sa veľmi smeje

Kickoš komplikovaný- ten, kto sa pri jedle pokická /ako ja/

Maska maskovitá, zo všetkých masiek najmaskovitejšia-šibal

Riaditeľ- ten, kto umýva riady

Uterák- ten, kto utiera riady

Mojtinák, Belušák,...-obyvatelia jednotlivých obcí

Oblúbené potvory: a/ *pásikavé* / najkrajšie sú vo Vatikáne, švajčiarska garda/

b/ *kockované*- tie neznášam!

- Udelené tituly:

Doctor Humoris Causa /čestný doktorát/, *Al Kaida*, *Doctor Jazyčný*- Dr. HC AK Pavol Zemko, DrJ.

Malý náčelník – prof Ďurica

Veľký náčelník – biskup Feranec

Nový náčelník – vdp. Juraj Blaško

Hlavný bystrický paholok – najobľúbenejší osobný titul

Galilejský – vdp. František Galváne

Psí otec – vdp. Július Csomor

Mišacina – synovec Miško

Palika - synovec Paľo

Martulík – švagriná Marta

Jedoš- vredoš – Janko

Šikulka šikulkovatá, zo všetkých šikuliek najšikulkovatejšia – a to som len ja.

S múdrymi ľuďmi my sprostejší nemôžeme kamoškovať, preto s nimi radšej rozvážujem diplomatické styky.

6. Rébusy

Bredo – dobre

Noa – áno

Čano – načo

Vodenka – voda

Čačanô – pekné

Bratka - Bratkovica

Červený Balog – Čierny Balog

Púchovček – Púchov

Černuša – Beluša

Horné a Dolné Mačkovce – Horné a Dolné Kočkovce

Zelené mozgy – polícia

Šiši-beži – bežec

Špion eštebák – hlas navigátora GPS

Kukandesovať – pozerat'

Papandes – jedlo

Chrapandes – spánok

Makandes – práca

Flakandes – voľno

Idem do polepšovne – idem na exercície

Idem sa utopiť – idem sa okúpať do kúpeľov

Idem sa odl'ahčiť – idem na WC

Je ti to tmavé ? – Je ti to jasné?

To sa mi pačkuje! – To sa mi páči!

Kesenem lejem – riedkô

Kesenem sypem – hustô

Kainkova obeta – oheň

Kopýtko – noha

Labka – ruka

Machulár – skicár

Bolia ma hviezdičky /socialistický rébus/ - bolia ma kríže

Križovka – križová cesta

Posledný raz kúpem! – volanie o pomoc = RATA!

K raňajkám používame spravidla *pitivo, mliečivo, čajivo, kavivo* – pitie, mlieko, čaj, káva

7. Úhlavní nepriatelia

-**Hlad** – ten neznášam, pomerím sa s ním každý deň a vždy dodržím normu – trikrát a dost' !

- **Holič /ka/** - s ním sa idem pomeriť len raz za dva mesiace.

8. Rady do života

- *Nesmieš klamať!* /Správne má byť: nesmieš sa dať oklamať!/
-

-*K životu úplne stačia štyri úkony:*

1. **Makandes** /to mi naozaj veľmi nevoní/
2. **Flakandes** / TO JE ONO !/
3. **Papandes** /najlepšie sa nafaklím ráno, na obed v norme a večer len na oklamanie nepriateľa/
4. **Chrapandes** /cestovanie do ríše snov – ale mne ako deduškovi stačí už len minimum sedem hodín. Hanbím sa, že aj za bieleho dňa pri čítaní odcestujem do ríše snov a keď precitnem, potom neviem, či je ráno, či je večer, a preto som často zúrivý =nervózny. Ukrutne!!! Veľmi mi to škodí na reumy = nervy. A vtedy najväčší liek na ukludnenie je varenie papierových halušiek – namočia sa noviny do obyčajnej vody a trhané kúsky tvoria TRHANÉ HALUŠKY ./

-*Zakazujem duchovné obžerstvo!* /Poškodzuje zdravie človeka/
-

-*Mňa môže naštváť len inteligent!* Kto ma naštvie alebo má protištátne reči, môže dostať dva údery:

1. ľavou rukou = odvoz do Púchovskej nemocnice
2. pravou rukou = odvoz na Ladčiansky cintorín

- Odpoveď pri urážke: *Daj sa vypchať na štátne trovy do Kremnického múzea na 4. Poschodie!* /zatiaľ sú tam len tri poschodia, 4. Si treba vybudovať na vlastné náklady./

9. Gramatika „ŠPECI – KECY“

- *Po papulus dajmus.* – lat.genitív tejto vety podľa vzoru Dominus znie:
Po papuli daj mi. Túto prosbu rád vykonám!

- Preklad z latinčiny:

Ulipis pirus – pod lipou spí Rus

Kravaoker nostre – krava si trie pysk o krík

Plavalatikus – pláva kus laty

Silencium – čuš – má 3 stupne:

1. Malé čuš: mlčanie večer /každý deň/
2. Veľké čuš: duchovné cvičenia 1 x do roka
3. Rádio JEREVAN / v r.2007 premenované na
Rádio REVEJAN / - chlebáreň nezavriem od rána!

Ad salutem omnium con chlastatorum ! – prípitok

- Cudzie slová: *Makajfest* – angl. úderník
Normyžér – franc. úderník

10. Zbožné hymny

- Elektrikári: Kde sa Petra chrám vypína /JKS /
- Upratovačky: Viera, vezmi záclonu! /JKS 317/

- Staré dievky: *Ó, Mária pozri na mňa! Hľa, ja nemám žiadneho!* /JKS 357/

11. Ludové piesne

- *Bodaj by vás vy čertice mládenci vzali...*
- *Vydala dcéruška, vydala mamičku, vydala do kláštora. Keď ju vydávala, tak jej povedala: Drž sa tam, mamka moja...*
- *Keď som šťastný a viem o tom, tak škriekam...*
- *Okolo Súče čert babu vlečie, za nohy, za ruky, za papuče..*
- *Kde domov mój, kde domov mój?
Voda hučí do papuči, vietor fúka do klobúka.
V sade skvie sa paprika. Otec bije Pepíka.
Pepík kričí jo-jo-joj, pod posteľou domov môj...*
- *Tim-ta-ra-ta-tim-ta-ta, tim-ta ra-ta-ta.../opakovanie do omrzenia, vyskúšané cestou na duchovné cvičenia do Brna – Vranova/*
- *Zavri oči kravské, keď už súmrak tíško padá....*
- *Večná pieseň: Porezal som sa krivákom, krivákom som sa porezal, porezal som sa krivákom.../do omrzenia/*

12. Poézia, rozprávky

a/ Poézia:

- P.O.Hviezdoslav: *Pozdravujem vás, hory, lesy, z tej duše pozdravujem vás. Vy mrcha svet!*

P.O.Hviezdoslav: *Ó, mládež naša, tys buditeľka noci! /voľakedy išli mladí zavčas ráno pracovať, teraz drichmú po prehulákanej noci!/*

Najkratšia báseň:

A.Sládkovič: *Utopenie*

Čľup...A bolo po ňom!

Sami Chalúpek: Ľirek Poničáni.

1. *Jaj, išteném, strach veliká
Pádneš Ľirek na Poniká,
Pádneš, pádneš polnoc,
Jáj, Išteném, nič pomoc.*
2. *Ištén ember, utekate,
zajat Ľirek sa nedajte.
A čo staré, utekáš,
a čo mladé, nevládzeš.*
3. *Skočíš Ľirék bystrým skokom
jelšinábo nad potokom.
Nájdeš on tam cipuš nény
medzi krovím čupíme.*
4. *Taký jej on robil muka,
do železa dal jej ruka,
povraz hodiť jej na kruk,
a o koňa prikapčovať.*
5. *Vláčiš Ľirek starkú, vláčiš,
krovinábo a bodľací.
Starkej z noh krev tečet
a Ľirek len ha-ha-ha.*
6. *A keď starká nevladuje,
korbáčom ju pošibuje.
A keď ona na zem padá,
Ostrohami ju poháňa.*
7. *Nad Dunajom vároš leží,
týči sa v ňom tisíc veží.
Ach, Išténem, smutno je to,
na tom veži kríža nieto.*
12. *Káva sedí, Ľirek pije,
a Ľurkiňa araň šije,
otrokyňa veľmi tíše
kiči Turčiatko kolíše.*

8. *A keď prišli už do mesta,
Turkyňa im prišla v cesta.
Turkyňa ako ruža
pekne víta svojho muža.*
9. *Išten hosta milý mužu,
nesieš moje pekný ružu.
Lebo tu dobrá novinka,
porodili sme ti synka.*
10. *Ja ti nesieš otrokyňu,
nášho synka varovkyňu.
Ona budeš ho varovať
a pekne mu prespevovať.*
11. *Čistý Lovák on od Hrona,
veľmi pekne spieva ona.
Bo ének nad Ištenem svete
nad lovenským nenájdete.*
12. *A keď prišli už do mesta,
Turkyňa im prišla v cesta.
Turkyňa ako ruža
pekne víta svojho muža.*
13. *Hájaj, búvaj, krásne dieťa,
donesiem ti z hája kvieťa,
donesiem ti z ruže púčik,
veď ty si môj milý vnúčik.*
14. *Dopočul to Ľirek mladý
a hneď sa so starkou vadí:
Nebudeš tak spievačkovať,
Nie si jeho stará mať!*
15. *Raz poniky rabovali,
syna môjho sebou vzali,
môjho syna v útľom veku
Mal on hviezdu, znak na boku.*
16. *Ľirek a jej pekný žena
Padli oni na kolená:
Odpusť, mati, svojmu synu
prevelikú jeho vinu.*
17. *Nebudeš viac otrokovať,
ale budeš kiraľovať.
Obliekaš sa vo zlate
a buvinkaš na zamate.*
18. *Ach Išteném, deti moje,
dám vám požehnanie svoje.
Ale moja túžba letí
ta, kde križ na veži svieti.*
19. *Ta, do vlasti mojej lona,
na tie naše brehy Hrona
Tam kvitol kvet mne za mladi,
inde bývať mne neseďí.*
20. *A keď bude Božia voľa,
Tam aj mňa v hrob uložia.*

b) Rozprávky:

1. *Behom beží myšia mať za pestúnku mačku zvať(dotvoriť vlastnou fantáziou)*
2. *Číta Muro ny ny ny z Kocúrкова noviny.....(dotvoriť vlastnou fantáziou ;najradšej čítal Šport, vedel sa veľmi rozčúliť, keď jeho obľúbený Slovan, alebo Trnava, nedaj Bože Žilina, remizovali alebo prehrali!...)*

13. Pracovné úspechy a skúsenosti

- *Mám roboty milión aj dva kusy!*
- *Vy zamestnaní sa v práci môžete ulievať! Ale my dôchodcovia musíme makať!*
- *305 rázy som vám to už povedal! odpoveď“ 503!*
- *My chorí vydržíme viac, ako vy zdraví, lebo my vieme, čo nám je a preto si dávame pozor!*

- *Ja si za robotu ručím!*

Koho som pokrstil, je čistokrvný katolík!

Koho som sobášil, už sa do smrti z toho nevyvlečie!

Koho som pochoval, ešte ani jeden neožil!

- *Ak som dlho kázal, ľudia si sťažovali? Zas ste veľa jazyčili!*

Ak som krátko kázal, ľudia si sťažovali? Ani sme si zdriemnuť nestihli!

- *Odprosenie pred spoveďou:*

Odpusť mi, čo si ma nahneval!

- *Výzva pred spoveďou:*

Obžalovaná, predstúpte! Snažte sa konečne dačo vyparatiť, aby ste mohli byť konečne odsúdená! Bohužiaľ, momentálne nemám pre Vás voľné kapacity, ale v najbližšej päťročnici budeme s Vami počítat'!

- Tresty

1. *Najvyšší trest:*

V minulosti: zavrieť na týždeň do cukrárne a konzumovať denne 3x celú tortu na vlastné útraty a podľa vlastného výberu.

Teraz: zavrieť na týždeň do pazúrov zdravotného národa. Určite hriešnik za týždeň skape!(týždeň = 5 dní)

2. Pokánie – spoveď:

Malí hriešnici: pomodliť sa 20 desiatkov ruženca – vrátane Ruženca Svetla a za každým desiatkom ruženca sa pomodliť litánie ku všetkým Svätým

Veľkí hriešnici: pomodliť sa litánie ku všetkým Svätým a za každou invokáciou sa pomodliť 20 desiatkov ruženca

14. Môj testament

Každý, kto ma za živa poznal, po mojej smrti je povinný pomodliť sa za mňa každý deň 20 desiatkov ruženca. Kontrolujem o polnoci, keď bijú hodiny. Kto nebude pomodlený hoc len 2 Zdravasy, studená kostnatá ruka ho chytí za ľavú pätu a drží dovtedy, kým sa tento nedomodlí. Potom môže pokračovať v spánku.

Ak by ma pochovali na cintoríne v Ladkoch, od jedu rozkopem aj kovovú rakvičku a v nočnú hodinu ujdem na Hutu(Detvianska Huta – rodný môj kraj, zo všetkých najkrajší)

Pani Zubatú neslobodno našťvať. Keď príde, treba ju ponúknuť kávičkou (s mliečkom), vypočuť jej ponosy a neprotirečiť jej. Odíde s tým, že má veľa roboty a musí sa ponáhľať.....

15. Záver: Odkaz budúcim generáciám

Tri najzbytočnejšie veci:

1. **spovedať sestričky** (zas budú mať tie isté hriechy)
2. **Kňazom chodiť na exercície** (aj tak budú takí, ako predtým)
3. **Veriacim povedať nové liturgické predpisy**(zas si budú robiť po svojom)

16. Úplný záver

A to už ozaj nemáte inej roboty, iba sa z mojich šibkov rehotovať?!

Jeho Existencia Ján Kamenský

Príloha – od sestry Márie, učňa

Pozdrav

Bolo to dávno pred sedemdesiatimi rokmi,
keď Janko zaplakal medzi súrodencami.
Ach, čo len z teba bude, milý Janičko?
Spytuje sa matka s bozkom na líčko.
A otec, hrdina, tiež syna objíma.
Pracuje statočne, zbožne ho vychová.
Dietky šantia, hrajú sa,
s Janičkom opreteký pasujú sa.
Janko domrdza aj starú mamku,
chce ísť s nimi na pohreb,
nevezmú ho na tú d'ialku,
veď len päť rokov má ten fafrnek.
Kedy teda pôjdem aj ja? Spytuje sa Janičko.
Potom, keď ja umrem – odpovedá babičko.
Ó, to bude neskoro, stará mama!
Ty žaba akási, to on chce, aby som už umrela?!
Šumia lesy, šumí alej,
poďme s rozprávaním ďalej.
Roky idú, Janko rastie,
pomáha, čo môže – i kravičky pasie,
vypiskuje, pospevuje,
tak sa na život hotuje.
Škola, vojna nasleduje,
Janko hľadá povolanie.
Ani to, ani iné nebudem,
za kňaza pôjdem.
Nemohol ísť - nepovolía,
musí ísť za učiteľa.
Ale časy sa zmenili,
Dubčekove roky prišli.
a tak milý Janičko-
teší sa mu srdiečko,
už môže ísť za kňaza
a aj vďačne odchádza.

V seminári pobudne,
múdrosti nadobudne.

Kapela

1. Naša slávna kapela prišla zahrať zvesela,
aby všetkým prítomným veľkú radosť spravila.
Nech sa ozve háj aj les, máme veľký sviatok dnes
a preto sa radujme a veselo spievajme?
Banda hraj, banda hraj, banda pekne spievaj.
Džina, džina, džina drá, jak tá banda pekná hrá,
pikolo i bombardo i ten veľký heligon,
veľkým bubon dzina drá, k i ten malý eskadrata,
banda tá, banda tá, banda pekne hrá.
2. Veď sa šťastne dožíva slávneho jubilea
dôstojný pán Kamenský, má do radu tie sviatky:
trinásteho narodený a na Jána krstený,
desiateho vysviacka, už tridsať päť rokov kňazstva.
Banda hraj....
3. V mladosti bol šikovný, ako tvrdí – aj pekný,
v duši veľkú túžbu mal, by sa dobrým kňazom stal.
Ale boli prekážky, život bol veľmi ťažký.
Musel znášať útrapy, konečne bol prijatý.
Banda hraj.....
4. V Bojniciach bol kaplánom, v Kamenici farárom,
na biskupskom úrade zase ceremonárom.
Ako hlavný hospodár bol zároveň aj notár
a tiež až do dôchodku diecézny advokát.
Banda hraj....
5. Na biskupstve slávil, veľkú tortu spravili,
po ceste pri výtahu na koberce pustili.
Na zemi ju krájali, na taniere dávali
a tak ju milým hosťom slávnostne predkladali.
Nikto o tom nevedel, koberce ich prezvedel,

sestrička predstavená o tom verne mlčala.

Banda hraj.....

6. To my veru nevieme, v Olomouci aj v Brne
chodil s pánom biskupom po celej diecéze.
Všade rád zastupoval, aj sestričky spovedal,
doma Dominikánky, na Ľupči aj Vincentky.
V Bystrici dol dekanom a v Balogu farárom,
tu v Belušských Slatiných všetkým dobrým priateľom.
Banda hraj.....
7. On veľmi rád podniká a do dielne uteká,
má roboty do chuti, milión aj dva kusy.
Usilovne vyšíva, ihlu von oknom t'ahá,
robí krásne knižočky, pre štúdium na skúšky.
Každého obdaruje, radosť všade pestuje,
gramatiku nás učí a ochotne poslúži.
Banda hraj....
8. Keď mohol, vodu nosil, každého vyprevadil.
Aj dvere nám otvára, k telefónu zvoláva.
Miništrantov spravuje a rád ich obdaruje,
s láskou sa im venuje, učí a preškoluje.
Vedia, čo je makandes, ako chutí papandes,
to je ono: flakandes a na večer chrapandes.
Banda hraj.....
9. Ešte toho veľa je, ale my sa bojíme,
že náš otec duchovný s puškou na nás namieri.
Preto radšej končíme, za pozornosť vd'ačíme,
dôstojnému pánovi všetko dobré žičíme.
Banda hraj.....
10. Vo významný pre Vás deň prajeme Vám lásku len,
pevné zdravie, dlhý vek a na každú bolesť liek.
Za prežitú starosť dá Boh nových milostí,
silu, šťastie, radosť daj Vám Pán do sýtosti.
Banda hraj.....

**Pásmo zo života Jeho Existencie,
vdp. Jána Komenského**

U Kamenských svietia, majú pekné dieťa.

A na fare hrajú, veru ho tam dajú.

Idem , idem na ďalekú cestu,
na Bratku pre Janička, na tú kňazskú cestu.

Ved' tam vravia, že mu nepovolía.

Už povolía, ešte odprevadia.

Ó, Srdce Krista veľkňaza, keď kňazom hrozí nákaza,
stráž, by ti verne každý stál, aj povedal ty daj, kňazský Kráľ.

Už do Bojníc nastupuje kaplán mladý,

lenže mu tam ťažko bude na hlasivky.

Ale on to prekoná, ved' je pekný, silu má.

Kamenec – druhá fara jeho bola,

krstí tam, aj sobáši, aj pochováva.

Koho on pochoval – to sa ešte nestalo – by z hrobu vstal.

Ale teraz počúvajte, čo sa nestalo:

do Bystrice preloženie prišlo narýchlo.

Na biskupský úrad išiel, aby miesto svoje našiel
a hlavným paholkom sa stal tam natrvalo.

Už dokončil pahalčenie, prišlo preloženie.

Čierny Balog, či Červený, už je sťahovanie.

Tam sa zavše dobre mával, hoc ťažkosti prekonával.

Lenže už po piatich rokoch preč sa odoberal.

Po vlašsky od zeme, kde len teraz pôjdeme.

Nuž, do Slatín k Vincentkám, mojim zlatým ovečkám
(k tým premilým sestričkám).

Tu je veľký makandes, zavše chutí papandes,

to je ono – flakandes, a na večer chrapandes.

Každej s láskou poslúži, prázdne fľaše naplní.

Poštárku vybavuje a odchádza do dielne.

Milión aj dva kusy má roboty do chuti:

krabičky a vajíčka k tomu ešte aj srdcká.

Každého obdaruje, radosť u nás pestuje.
Lebo je on šikulka najšikulkovatejšia.

Pre Abelku, Kainku, denne nosí papinku.
Aj skalky upravuje , aj šípovú ružičku pestuje.
Ešte je vaľa toho, čo sme mali povedať,
dnes už ale končíme, musíme Vám Zbohom dať.

Vo významný pre Vás deň
prajeme Vám šťastie len,
pevné zdravie, dlhý vek
a na každú bolesť liek.

Za prežité starosti
dá Boh nových milostí,
silu, šťastie, radosti
daj Vám Boh do sýtosti.

K životnému i kňazskému jubileu

Slávnosť Božieho tela slávia aj v nebi,
a to odrazom je na zemi.
Pred 2000 rokmi Pán Ježiš za stôl zasadol,
spolu s učeníkmi v dôvere pobudol.
Bola to chvíľa neopakovateľná
a pre nás ľudí nepochopiteľná.
Rozlúčka slávna so svojimi vernými,
odovzdanie moci Otcom vyvolenými.
Ako dar všetkým dieťkam zeme,
daruje nám Ježiš seba vo Sviatosti – ako to už vieme.
V Hostii ukrytý čaká na oltári,
jeho vrelá láska ku nám silne žiari.
Aby mohol stále s nami zostať,
ustanovil Sviatosť kňazstva, by ho mohli zastať.
Druhý Kristus je aj každý kňaz,
ktorý vo svätej omši zvoláva Ježiša medzi nás.
Tu v Slatinách pôsobí kňaz veľadôstojný pán Ján Kamenský,

ktorý kňazstvo žije zbožne – až hrdinsky!
Pozdraviť ho chceme, popriať dobré zdravie,
v dnešný slávnostný deň zvolať požehnanie,
vysloviť mu vd'aku, že nám vd'ačne slúži,
poučí, pomôže každej slabej duši.
Naučil nás gramatiku, ako treba vedieť,
polepšiť sa – ešte dnes – to treba rozumieť.
Zlý deň Vám neprajem, to je ono,
nie čaj(čau), ale kakao a mliečivo.
Kedy bude makandes či papandes,
flakandes alebo chrapandes.
Mňau, u jaskynky je čačanvo,
ale papier a zbytočnosti je kainkovo.
Abelkovi denne konajú obeť,
z nej sa ujde nám i celému svetu.
Ďakujeme Vám za námahu a starostlivosť o nás,
dary Ducha Svätého zvolávame na Vás.
Dobra Matka Mária nech je stále s Vami,
aby ste vydržali mnoho rokov s nami.
Že Vás radi máme, to je jasné,
o tom svedčia aj slová tejto básne.
Nech Vás Pán Boh dobrotivý
ešte mnoho rokov živí!!!

Janko náš

je milá kopa,
baví sa s ním každá chasa.

On je veľký umelec,
humorista i príšelec -
do Slatín – prišiel k tomu,
keď obnovil sa rehoľný dom
a on ocitol sa v ňom.

Nikto sa s ním nezahráva,
lebo to chce jeho strana:
aby mohol, jasná vec,
tropiť si žarty – chce to med.
Nie jed,
ale radosť ponúka,
v tom je jeho pýcha.

K tomu čisté srdiečko,
že by nám pofúkal miestečko.
V tom je veľký káderník
a ešte aj lúpežník.

Preto tešme sa s ním spolu -
na sedemdesiatku i mimo domu!
To si želá bývalý učiteľ,
našich srdc obroditeľ!

Pavol Zemko